

JOSÉ ANTONIO CARRERA 'FARRAN'

Exposa una col·lecció de pintures acríliques a la Sala *Mei Interiors*

“La Sala és ideal perquè el quadre queda molt realçat”

Carrera (Lleida, 1955) és psicòleg de professió i pintor autodidacta. Aquest dies presenta 17 quadres de paisatges, amb el ventall de colors de la tardor lleidatana i alguns bodegons amb motius florals. Amb un clar segell expressionista, ens parla de les seues obres amb afable humilitat i gairebé li hem d'arrencar la confessió que, de ben jove, ja va guanyar el primer premi al que es presentava. L'exposició romandrà oberta fins el 16 de gener.

Com va començar a pintar? Gairebé per casualitat.

A mi m'agradava agafar els pinzells i fer dibuixos. Als catorze anys em van encarregar un quadre, que em va sortir, al meu criteri, espantós (riu). Al cap de molts anys, vaig veure'l, encara penjat, penjat a la paret de qui me l'havia encarregat. Em va impressionar el valor que se li donava. Aquest quadre el vaig pintar al carrer Ballester, on vaig viure, per això em fa especial il·lusió exposar a la sala *Mei Interiors*, en el mateix carrer.

Els quadres són de gran format? No tots, només mitja dotzena. A més m'agrada que estiguin col·locats en una botiga d'interiors: el quadre queda realçat pel valor decoratiu, estètic.

Vostè és psicòleg. Ha influït en la seua obra?

No pot ser d'altra manera. Totes dues vessants són creatives, intuïtives fins a cert punt. No és ben bé una teràpia, per mi, però sí un mitja d'expressió més lliure, apartat de convencionalismes, i el recomano, per tot allò que té de desconneció.

Feia temps que no exposava? És el problema dels autodidactes, almenys el meu: quan pinto, ho faig amb tota la responsabilitat. Només exposo quan crec que el que he fet val la pena de ser vist en públic.

Els quadres són recents?

Sí, en els darrers mesos m'he dedicat a pintar i he vist que les obres tenien una temàtica semblant. I la sala m'ho ha permès.

Totes són acríliques? Sí. El quadre és de traç ràpid, pel punt expressionista, malgrat després el pugui retocar. La pintura acrílica, d'assecat ràpid, em va molt bé.

Vostè signa com 'Farran'. Per què? (riu) És el meu segon cognom.

Però no sempre hi signava. Quan era jove, Guillem Català em va animar a presentar-me a un concurs a Talarn. Em va aconsellar la signatura. Vaig guanyar! Va ser el meu mentor.

Per mi la pintura és un mitjà d'expressió més lliure, apartat de convencionalismes